

get? Det er jo ikke noget i den retning, vi vil. Men altså sådan at folk kunne køre sikkert på vejene, selv om de skal prøve at finde en eller anden aktuel lille virksomhed, og sådan at den virksomhed kunne få sine kunder og dem, der søger den, på ret spor. Det vil vi gerne være med til, men det kan vi jo så arbejde lidt med ved en senere lejlighed.

Jeg synes ikke, at det her har været spildt. Ministerens tale viser jo, at der er flyttet lidt i forhold til sidste år, og der er udsendt nogle nye bekendtgørelser på nogle områder. Det flytter sig nok hele tiden, når bare vi fortsætter dialogen.

Thorkild B. Frandsgaard (UP):

Det er korrekt, at de her fire beslutningsforslag har været fremsat flere gange. Men vi bliver ved at genfremsætte dem, og allerede i dag kan vi mærke, at der er bevægelse i den rigtige retning.

De fire forslag er ganske enkelt fremsat for at puste liv i vore landdistrikter, men også ude i de mindre byer. Det er på høje tid, for ellers går det helt i stå, for som det er i dag, er det faktisk umuligt at få lov til nogen ting. Derfor har vi fremsat de her forslag.

Det første drejer sig om, at man skal have lov til at bygge yderligere en bolig på en landbrugs-ejendom, hvis man har brug for det. Det er jo en god idé, fordi landbrugsejendommene bliver større, og derude er det sådan, at det er en god idé, hvis medhjælperen kan bo i nærheden. Så det forslag har vi genfremsat.

Hvorfor i alverden skulle et ældre ægtepar, der f.eks. har solgt deres gård til deres søn, ikke have lov til at blive boende derude. Det ser vi som en fornuftig ting.

Selvfølgelig skal der også være større mulighed for at udnytte alle de tomme landbrugsbygninger, der står. De kan bruges til småindustri. Jeg ved godt, man ikke vil høre ordet industri, men så kald det en lille virksomhed. Det kan nemt lade sig gøre; der står mange store tomme bygninger.

Det næste forslag drejer sig om om- og tilbygning af eksisterende bygninger og industri ude i de mindre samfund. Lige bestemt på det her område er det jo sådan, selv om det ikke lyder sådan her i denne sal, at der ligger mange virksomheder ude i de mindre landsbyer. Det er rigtigt, at de er startet i det små, og nogle er blevet store, nogle er endda blevet kæmpestore. Hvorfor skal de bremses derude?

Det er nemt at sige, at de bare kan flytte ind til et industriområde; det er meget nemt at sige. Men når virksomheden kommer op i en vis størrelse, er det økonomisk uoverkommeligt. Selvfølgelig skal de have lov til at fortsætte deres virksomhed derude. Det er til glæde for samfundet, men det er også til glæde for miljøet.

Jeg er af den opfattelse – jo nok i modsætning til de fleste, der har været heroppe i dag – at vi har en hel forkert lovgivning på det område. Hvorfor i alverden skal landets virksomheder samles inde i de store byer eller i nærheden af de store byer? Det er da noget af det mest forkerte, der ligger i vor lovgivning.

Hvis vi går 40-50 år tilbage i tiden, da industrisamfundet begyndte i Danmark, startede langt de fleste virksomheder ude i de små samfund. Mange af dem ligger der endnu, enten vi kan lide det eller ej. De er blevet til store virksomheder. Omkring de virksomheder er der kommet et blomstrende liv. Den mindre by er blevet en by, hvor folk vil bo. Hvorfor skal vi bremse sådan noget?

Det er blevet sagt, at for miljøets skyld er det bedst at samle industrivirksomhederne. Hvorfor skulle det være bedre for miljøet at samle det i store klumper i stedet for at lade dem blive ude i de mindre samfund? Det forstår jeg ikke.

Så må vi jo regne med, at der er mange produktionsvirksomheder, træindustrier, maskinfabrikker – jeg kan blive ved – som overhovedet ikke har nogen afløb fra deres virksomhed. Hvad i alverden har det med miljøet at gøre, at de ligger derude?

Derfor er det meget vigtigt, at vi får bremset den udvikling, at vi samler det hele i de store byer. Jeg mener tværtimod, at vi skal gøre noget for at få det ud i de mindre samfund også for de mindre samfunds skyld.

Men for at nogle af de her tre lovforslag skal kunne blive en realitet, er jeg bange for, at vi nødvendigvis må have landzonekompetencen flyttet over til kommunerne. Der har været argumenter imod, men de er ingenting værd.

Jeg kan sige, at i den periode, hvor nogle kommuner havde dispensation til at træffe beslutninger vedrørende landzonekompetencen, var jeg formand for teknik og miljø lige netop i en af de kommuner, der havde dispensation. Det var en lykke for borgerne, men det var også en lykke for administrationen. For administrationerne ude i kommunen sidder og laver et kæmpearbejde. Når de er færdige med det, skal